

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 542/25
25.6.2025. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Драгане Марчетић и Јасмине Вуковљак Јовановић, чланова већа, у парници по тужби тужилаца АА и ББ, обоје из ... и тужилаца ВВ и ГГ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Раде Цвијетић, адвокат из Београда, Др Ивана Рибара 172/2, против туженог ДД из ..., чији је пуномоћник Александар Стојадиновић, адвокат из Пожаревца, Моше Пијаде 7, ради иселења и предаје у државину, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 4529/24 од 04.09.2024. године, која је исправљена решењима истог суда П 4529/24 од 25.10.2024. године и П 4529/24 од 03.03.2025. године, у седници одржаној 25.06.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 4529/24 од 04.09.2024. године, исправљена решењима Првог основног суда у Београду П 4529/24 од 25.10.2024. године и П 4529/24 од 03.03.2025. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 4529/24 од 04.09.2024. године, исправљеном решењима Првог основног суда у Београду П 4529/24 од 25.10.2024. године и П 4529/24 од 03.03.2025. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца, па је обавезан тужени да се исели са свим лицима и стварима из једноснобног стана бр. 24 површине 33 м2, који се налази на другом спрату стамбене зграде за колективно становање у улици ... у ..., уписано као зграда број 1 изграђена на кп ..., све уписано у ЛН ... КО ... и да непокретност преда тужиоцима у посед, ослобођену од свих лица и ствари.

Ставом другим изрке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове паричног поступка у износу до 114.350,00 динара са законском затезном каматом од

дана извршности одлуке до исплате.

Тужени је против наведене пресуде благовремено изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су одговорили на жалбу.

Апелациони суд у Београду испитао је првостепену пресуду у границама разлога одређених у члану 386 Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС”, бр. 72/11 са изменама и допунама) и нашао да жалба није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1,2,3,5,7. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка, прописана чланом 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се жалбом указује јер је изрека пресуде разумљива, а дати разлози о битним чињеницама јасни и потпуни.

Према утврђеном чињеничном стању, сада пок. ЂЂ и ЕЕ су 01.06.2018. године закључиле уговор о продаји стана бр. 24 површине 33 м² који се налази на другом спрату стамбене зграде за колективно становање у улици ... у ... уписане као зграда број 1 изграђене на кп ..., све уписано у ЛН ... КО ... У уговору о продаји уговорено је доживотно, лично, неотуђиво и непреносиво право плодоуживања у корист сада пок. ЂЂ.

Тужилац АА и ВВ, као купци су са ЕЕ, као продавцем 21.12.2021. године закључили уговор о продаји ОПУ 3217-2021 предметног стана, као неусељивог са правом доживотног плодоуживања у корист сада пок. ЂЂ.

Према решењу РГЗ СКН бр. 952-02-15-230-8859/2024 од 23.07.2024. године у катастру непокретности извршен је упис забележбе доживотног плодоуживања на основу уговору о продаји непокретности ОПУ 900/2018 од 01.06.2018. године у корист ЂЂ из ...,

Према решењу Републичког РГЗ СКН Звездара од 23.07.2024. године у катастру непокретности за КО ... дозвољен је испис права доживотног плодоуживања по основу уговора о продаји непокретности ОПУ 900-2018 од 01.06.2018. године на непокретности ЕЕ у корист сада пок. ЂЂ и то на једнособном стану у

Према решењу Првог основног суда у Београду П2 415/2018 од 25.03.2019. године ЂЂ изречена је мера лишења пословне способности у потпуности, а према решењу Градског центра за социјални рад у Београду 57020-8448/2020 од 17.03.2020. године утврђено је да је ЂЂ стављена под старатељску заштиту и да ће дужност старатеља обављати братанац ДД из ..., овде тужени.

Према изводу из матичне књиге умрлих Општине Кучево бр. 203-00-1/2023-26/258180 од 20.10.2023. године утврђено је да је ЂЂ преминула 22.07.2023. године.

Тужиоци су уписани су у катастру непокретности као сувласници по основу заједничке имовине супружника (тужилаца АА и ББ, као и тужилаца ВВ и ГГ), те је избрисано право доживотног плодоуживања у корист ЂЂ. Тужени је у државини предметног стана.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, те одредаба члана 20. и 37. Закона о основама својинскоправних односа и члана 58. Устава Републике Србије овај суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Тужени предметни стан користи без правног основа и исти је дужан да стан преда тужиоцима у државину. Приликом одлучивања, суд је имао у виду наводе туженог да је ЕЕ купила стан од сада пок. ЂЂ, која је по наводима туженог у том тренутку била пословно неспособно лице, те налази да су исти неосновани, из разлога што су ЂЂ и ЕЕ закључиле уговор о продаји стана 01.06.2018. године, а ЂЂ је лишена пословне способности 25.03.2019. године, односно сада пок. ЂЂ је била пословно способна у тренутку закључења уговора о продаји 01.06.2018. године пред јавним бележником Такође, тужиоци предметни стан нису купили од сада пок. ЂЂ, већ од тужене ЕЕ 21.12.2021. године. Тужиоци су предметни стан купили као неусељив због раније уговореног, у катастру непокретности уписаног, доживотног права плодоуживања у корист сада пок. ЂЂ. Смрћу ЂЂ престало је право њеног плодоуживања на стану, па тужени нема никаква права на истом.

Суд је одбио предлог пуномоћника туженог да се изведе доказ саслушањем парничних странака, сведока ЕЕ и да се изврши увид у списе Првог основног суда у Београду П2 415/18, налазећи да би извођење ових доказа одуговлачило поступак и да исто није од утицаја на другачије пресуђење, с обзиром на писане доказе у списима предмета.

Разлоге и правни закључак првостепеног суда прихвата и овај суд као другостепени.

Супротно жалбеним наводима туженог, правилно је првостепени суд оценио да су испуњени услови да се обавезе тужени да се исели са свим лицима и стварима из предметног стана и да непокретност преда тужиоцима у посед, ослобођену од свих лица и ствари.

Полазећи од правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, које се наводима жалбе туженог не доводи у сумњу, правилно је првостепени суд применио материјално право у конкретном случају. Одредбама члана 37. Закона о основама својинскоправних односа регулисана је заштита права својине, па је ставом првим овог члана предвиђено да власник може тужбом захтевати од тужиоца повраћај индивидуално одређене ствари, а према ставу другом истог члана, власник мора доказати да на ствари чији повраћај тражи има право својине, као и да се ствар налази у фактичкој власти туженог. За ову тужбу није довољно да тужилац наведене да је власник ствари већ мора доказати чињенице на којима заснива право својине, што су тужиоци у овој парници доказали.

Без утицаја на правилност побијане пресуде су жалбени наводи туженог да првостепени суд није извео све предложене доказе, као и да није правилно ценио изведене доказе, те да је због тога чињенично стање погрешно утврђено. Наиме, суд је потпуно и правилно утврдио све чињенице које су од значаја за одлуку у овој правној ствари, правилно оцењујући све изведене доказе применом одредби члана 8. ЗПП у вези члана 229. и 276. истог закона и навео јасне и потпуне разлоге због којих је одбио извођење доказа саслушањем парничних странка, предложеног сведока и увида у предложени судски предмет.

Код оваквог става суда, без утицаја су остали жалбени наводи туженог, па исти нису посебно ни образлагани.

Из наведених разлога, применом члана 390. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке, с тим што је потврђена и одлука о трошковима парничног поступка, која је донета правилном применом одредаба члана 153. 154. и 163. ЗПП.

С обзиром да је тужени није успео у жалбеном поступку, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, применом члана 165. ЗПП.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац,ср.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**